

Mts. van de Bunt
Wisentweg 22
8251 PC Dronten
mtsvandebunt@kpnmail.nl

Ministerie van LNV
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Betreft: Bezwaar actualisatie Bijlage D- Excretieforfaits
Dronten, 12 augustus 2019

Geachte Heer/Mevrouw,

Hierbij maken wij bezwaar tegen de actualisatie van bijlage D – excretieforfaits.

Afgelopen jaar hebben wij te maken gehad met de invoering van fosfaatrechten en hebben Nederlandse melk- en vleesveehouders de nodige aanpassingen moeten doen op hun bedrijven. Dit heeft de nodige kosten met zich mee gebracht, naast de opbrengstverliezen, door inkrimping van de veestapel, welke in veel gevallen nog met 8% verhoogd werd bij niet-grondgebonden bedrijven. De voorliggende aanpassing in de huidige wetgeving zal hierbij voor extra verliezen zorgen voor heel veel rundveehouderij bedrijven op zeer korte termijn.

Zelf hebben wij een bedrijf met zowel een melkvee- als vleesveetak. Vleesvee is in dit geval fokvee en mestvee, waarbij het mestvee in veel gevallen mager aangekocht wordt van Nederlandse zoogkoeienhouders en in 5 maanden afgemest wordt. Het vlees van deze dieren worden afgezet naar Nederlandse ambachtelijke/zelfslachtende slagers.

Uit de toelichting van de actualisering van de excretieforfaits maken wij op dat de voorgestelde wijziging is gebaseerd op nieuw onderzoek. Daarbij wordt toegerekend naar gemiddelde waardes bij zeer uiteenlopende voederregimes, namelijk ofwel voeding met zo veel mogelijk gras, ofwel voeding met bijproducten. Uitgaande van de werkelijke rundveepraktijk is het in de Nederlandse veehouderij onacceptabel hier een gemiddelde uit te nemen. Zo divers als de verschillende bedrijven zijn, zo divers is de voeding van de dieren op de bedrijven en derhalve de excretie en in vrijwel alle gevallen zal een berekend gemiddelde sterk afwijken van de werkelijkheid. Wij erkennen dat het onmogelijk is om alle daadwerkelijke excretie per bedrijf in kaart te brengen, maar om tussen twee totaal uiteenlopende uitgangspunten van uitersten in het midden te gaan zitten is ook geen optie.

Verder willen wij ook laten weten hoe dit ons persoonlijk raakt. Op dit moment moeten wij voor de fosfaatwetgeving, rechten hebben voor al het jongvee tot ze afkalven, ongeacht of dit jongvee bestemd is om melkkoe of zoogkoe te worden. Hierbij wordt er bij de geboorte van een kalf op ons bedrijf in de mestadministratie automatisch een dier met productiedoel MELK van gemaakt. Op dit moment kunnen wij na afkalven het moederdier administratief alsnog onder het juiste productiedoel (melkkoe of zoogkoe) zetten, waarbij wij de fosfaatrechten van een zoogkoe weer kunnen gebruiken voor ons melkvee. Dit is geen ideale manier van werken, maar we weten op dit moment onze weg hier in te vinden.

Bij de actualisatie van de excretieforfaits komt er nu een extra probleem bij. Dieren met productiedoel melk, mogen pas 12 maanden na afkalven op productiedoel vlees geplaatst worden. Wij moeten dus per 1-1-2020 voor een zoogkoe die een kalf krijgt dat bestemd is vleeskoe te worden, ineens een heel jaar fosfaat rechten hebben. Voor het komende jaar houdt dat in dat wij op 65 melkkoeien, 15 melkkoeien minder kunnen houden doordat dieren die nu drachtig zijn zullen afkalven. Dit kunnen wij op dit moment dus niet meer voorkomen, met het gevolg dat wij al voorafgaand aan ingangsdatum van de nieuwe wetgeving zeer waarschijnlijk noodgedwongen zullen moeten stoppen met de vleesveetak (jaarlijks circa 60 afgemeste koeien en 40 afkalvingen per jaar). Deze 12 maanden wachten met afmesten sluit ook niet aan bij het concept dat wij met ons melkvee hebben. Ons melkvee is namelijk een dubbeldoel ras (Simmentaler/Fleckvieh). Dit houdt voor ons bedrijf in dat de koe zo lang mogelijk als melkkoe gehouden wordt en wanneer zij onvoldoende kan produceren of niet meer drachtig kan worden, zal zij afgemest worden. Op deze manier kan zo duurzaam mogelijk geproduceerd worden en kan er optimaal gebruik worden gemaakt van de kwaliteiten van het dier.

Een ander gevolg van de wijziging is het feit de afnemers voor jonge zoogstiertjes (bestemd voor de roodvleesproductie), nu jaarlijks minder stiertjes kunnen houden doordat zij meer mest moeten gaan afzetten dan binnen de wetgeving mag en dan de hoeveelheid mest die het dier werkelijk produceert. Uiteraard is het onmogelijk is om mest af te zetten die niet geproduceerd is, een ander probleem waar meerdere bedrijven tegenaan zullen lopen. Bovendien komen bedrijven door de gedwongen afvoer mest tekort om de gewassen te bemesten. Het niet meer rendabel zijn van het afmesten van deze jonge stiertjes als direct gevolg van de voorgestelde wijziging, zal ervoor zorgen dat deze bedrijven zullen moeten stoppen.

De huidige normen zijn vastgesteld voor de periode 2019-2021. De voorgestelde aanpassing van dit geldend beleid brengt onze bedrijfsvoering in grote problemen en vormt een directe serieuze bedreiging voor ons voortbestaan en de kansen van onze melkvee- en vleesveetak.

Wij verzoeken u dan ook de excretienormen voor de Vleesveehouderij te handhaven voor de periode tot en met 2021 en aparte diercategorieën voor Vleesvee op te stellen welke gekoppeld zijn aan de juiste excretienormen, aansluitend bij de praktijk. Hierbij stellen wij voor om de komende tijd onderzoek te laten doen in samenwerking met vleesveebedrijven uit de praktijk, in plaats van alleen onderzoeksorganisaties, naar de werkelijke mestproductie van vleesvee in Nederland. Het doel zou hier moeten zijn om eigen diercategorieën op te stellen voor vleesvee gekoppeld aan eigen mestproductienormen die recht doen aan de werkelijkheid.

Aalt van de Bunt
Mts. van de Bunt